

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 28/2017
14.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр. 623/17 од 10.11.2017. године против пресуде Прекршајног суда у Нишу, Одељења у Алексинцу 26 Пр 251/15 од 14.03.2017. године и пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу 201 Прж С. 12828/17 од 11.07.2017. године, у предмету пореског прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 14.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Прекршајног суда у Нишу, Одељења у Алексинцу 26 Пр 251/15 од 14.03.2017. године и пресуда Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу 201 Прж С. 12828/17 од 11.07.2017. године и предмет враћа Прекршајном суду у Нишу, Одељењу у Алексинцу, на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Нишу, Одељења у Алексинцу 26 Пр 251/15 од 14.03.2017. године окривљена АА, у својству власника радње "ББ" из ..., оглашена је одговорном да је учинила прекршај из члана 177. став 3. и став 6. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за шта јој је изречена опомена, са обавезом плаћања трошкова поступка у износу од 1.000,00 динара.

Одлучујући по жалби браниоца окривљене, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу, је пресудом 201 Прж С. 12828/17 од 11.07.2017. године жалбу одбио и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених одлука Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости, због повреде материјалног прекршајног права из члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима. У захтеву наводи да је окривљена 17.04.2013. године поднела пореску пријаву пореза на додату вредност којом је утврђена укупна пореска обавеза у износу од 226.787,00 динара. Окривљена је на уплатном рачуну за ПДВ већ била у претплати у износу од 44.105,00 динара, те је, имајући у виду да се ради о истом

рачуна, тај износ аутоматски одбијен од главног дуга. Дана 16.04.2013. године окривљена је уплатила износ од 102.683,00 динара на име ПДВ. За преостали неплаћени део обавезе у износу од 79.999,00 динара окривљена је дана 16.04.2013. године поднела захтев за прекњижавање претплате са рачуна пореза на доходак грађана на рачун пореза на додату вредност у износу од 80.000,00 динара, који захтев је примљен у Пореској управи у року, и то дана 18.04.2013. године. Дана 22.05.2013. године Министарство финансија и привреде – Пореска управа – Филијала Ниш је донела решење којим је усвојен захтев окривљене и дозвољено прекњижење у износу од 80.000,00 динара са уплатног рачуна пореза на приходе од самосталних делатности на уплатни рачун пореза на додату вредност, чиме је дуг по предметној пореској пријави окривљене измирен у целости. Окривљена је, опреза ради, претпостављајући да о њеном захтеву за прекњижење неће бити одлучено у року за плаћање пореског дуга, дана 19.04.2013. године поднела захтев за одлагање плаћања пореског дуга, заведен код Пореске управе – Филијале Ниш. Како је 22.05.2013. године Пореска управа – Филијала Ниш дозволила је прекњижење, па је захтев за одлагање плаћања пореског дуга постао је беспредметан, те је поступак по истом обустављен закључком Пореске управе – Филијале Ниш од 17.06.2013. године. Изреком првостепене пресуде радња прекршаја окривљене описана је "...што није у законском року до 20.04.2013. године за порески период од 01.01. до 31.03.2013. године уплатила ПДВ у износу од 79.999,00 динара, а исти је обрачунала и исказала у пореској пријави ПП ПДВ коју је поднела у року 17.04.2013. године. Одлучујући по жалби окривљене на пресуду првостепеног суда, другостепени прекршајни суд није прихватио разлоге жалбе, у којима је окривљена тражила да се ослободи прекршајне одговорности, јер је захтев за прекњижење поднела благовремено, позивајући се на одредбу члана 68. став 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Другостепени прекршајни суд је нашао да, како је одредбом члана 68. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији прецизирано да се дан плаћања пореза из става 4. овог члана одређује на основу чињеничног стања на дан одлучивања по захтеву, те како је у конкретном случају надлежна Пореска управа о захтеву окривљене по овом питању одлучивала дана 22.05.2013. године, не може се сматрати да је она у законском року до 20.04.2013. године уплатила припадајући порез на додату вредност. Републички јавни тужилац предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, укине првостепену и другостепену прекршајну пресуду и предмет врати првостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане одлуке, у смислу члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" број 65/13), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује на то, да су пресуде Прекршајног суда у Нишу, Одељења у Алексинцу 26 Пр 251/15 од 14.03.2017. године и Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу 201 Прж С.

12828/17 од 11.07.2017. године донете уз повреду материјалног прекршајног права у смислу одредбе члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС" 80/02... 93/12) је прописано да физичко, односно правно лице, има право да користи више или погрешно плаћени порез, односно споредна пореска давања, за намирење доспелих обавеза по другом основу, путем прекњижавања.

Одредбом члана 10. став 3. истог закона је прописано да ако се лице из става 2. овог члана определи за повраћај више или погрешно плаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и за рефакцију, односно рефундацију пореза, односно за намирење доспелих обавеза по другом основу путем прекњижавања пореза, Пореска управа има обавезу да по захтеву донесе решење без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, ако пореским законом није другчије одређено.

Одредбом члана 68. став 4. тачка 1. Закона је прописано да ако порески обвезник поднесе захтев за плаћање пореза путем прекњижавања, даном плаћања пореза сматра се дан на који је доспео порез који се плаћа путем прекњижавања, ако на тај дан постоји више плаћени порез по другом основу.

Одредбом члана 68. став 5. истог закона је прописано да се дан плаћања пореза из става 4. овог члана одређује на основу чињеничног стања на дан одлучивања по захтеву.

Имајући у виду наведене законске одредбе, Врховни касациони суд налази да је правилно оценио Републички јавни тужилац да су првостепени и другостепени прекршајни суд погрешно на основу цитираних законских одредби оценили да ће се даном плаћања сматрати дан одлучивања по захтеву за прекњижавања, већ да из цитираних законских одредби произлази да ће се дан плаћања пореза одредити на основу чињеничног стања на тај дан, а према дану на који је доспео порез који се плаћа те имајући у виду хронологију поступања окривљене у конкретном пореском предмету, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је, на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 290. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 14.02.2018. године, Прзз 28/2017

Записничар
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић